

ภาษาภาพในพิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมทางทะเลในมณฑลเหลียวหนิง
สาธารณรัฐประชาชนจีน
**Visual Language in Maritime Culture Museums in Liaoning Province,
The People's Republic of China**

ดิง หนิง,

สุริยะ ฉายะเจริญ และ สุชาติ เกาทอง

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Ding Ning,

Suriya Chayacharoen and Suchat Thaonthong

Bangkokthonburi University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: jumpsuri@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิเคราะห์ภาษาภาพในพิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมทางทะเลในมณฑลเหลียวหนิง สาธารณรัฐประชาชนจีน จากกรณีศึกษาพิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมทางทะเล 3 แห่ง คือ (1) พิพิธภัณฑ์ต้าเหลียนซุนย่าโอเซียนเวิลด์ (2) พิพิธภัณฑ์เปลือกหอยต้าเหลียน และ (3) พิพิธภัณฑ์ชีววิทยาทางทะเลเหลียวหนิง สามารถสรุปได้ว่า (1) การใช้ภาษาภาพในพิพิธภัณฑ์ยังมีข้อจำกัดในบริบทที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ที่มีจำกัดและรวมไปถึงข้อจำกัดในเรื่องของเนื้อหาที่เฉพาะเจาะจง จนอาจทำให้เกิดความขาดความน่าสนใจของเนื้อหาที่หลากหลาย (2) โอกาสในการผลักดันนโยบายควรเน้นปรับปรุงพื้นที่และการออกแบบนิทรรศการที่เน้นการปฏิสัมพันธ์กับผู้เข้าชม เพื่อให้เกิดความน่าสนใจโดยผสมผสานระหว่างสาระความรู้ควบคู่กับความสนุกสนานและความบันเทิง ซึ่งจะนำพาให้ผู้เข้าชมเกิดความสนใจจากสื่อที่ปรากฏ รวมไปถึงบรรยากาศของห้องจัดแสดงที่เต็มไปด้วยภาพประกอบและกราฟิกที่ดึงดูดความสนใจมากขึ้นด้วย และ (3) แนวทางในการพัฒนาพิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมทางทะเลในมณฑลเหลียวหนิง คือ การมุ่งเน้นไปที่การสร้างแนวคิดในเรื่องของการจัดการนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ทางทะเลที่มีมาตรฐาน โดยใช้หลักการออกแบบ นิทรรศการหลักการออกแบบภาษาภาพ หลักการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีส่วนร่วมกับนิทรรศการให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อดึงดูดให้ผู้เข้าชมเกิดความสนใจในภาพลักษณ์ที่ปรากฏของนิทรรศการ และนำพาให้ผู้ชมสามารถทำความเข้าใจกับข้อมูลที่ปรากฏจากนิทรรศการที่จัดขึ้น ซึ่งผู้ชมจะเกิดประสบการณ์ในการรับชมนิทรรศการควบคู่ไปกับชุดความรู้จากการทำความเข้าใจสาระสำคัญของนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ภายใต้การจัดการที่เน้นไปที่การพัฒนาคุณลักษณะของภาษาภาพที่สามารถสื่อสารได้อย่างสากล

* วันที่รับบทความ : 14 มีนาคม 2567; วันที่แก้ไขบทความ 4 เมษายน 2567; วันที่ตอบรับบทความ : 7 เมษายน 2567

คำสำคัญ: ภาษาภาพ; พิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมทางทะเล; มณฑลเหลียวหนิง; สาธารณรัฐประชาชนจีน

Abstract

Visual language in the Maritime Culture Museum in Liaoning Province People's Republic of China From a case study of three maritime culture museums: (1) Dalian Sunya Ocean World (2) Dalian Shell Museum and (3) Liaoning Marine Biology Museum, it can be concluded that: (1) the use of visual language in museums is still limited in the context of limited space and limitations on specific content, which may cause a lack of interest in the variety of content; (2) Policy advocacy opportunities should focus on improving space and exhibition design that emphasizes interaction with visitors. To make it interesting by combining knowledge along with fun and entertainment. This will lead visitors to become interested in the displayed media. Including the atmosphere of the exhibition room filled with illustrations and graphics that will attract more attention; and (3) the guideline for developing a maritime culture museum in Liaoning Province is to focus on creating a standard concept of exhibition management in a maritime museum. By using exhibition design principles, visual language design principles and principles of using information technology media to participate in the exhibition more than ever before. To attract visitors to be interested in the appearance of the exhibition. and leading the audience to understand the information displayed in the exhibition held. The audience will have an experience in viewing the exhibition along with a set of knowledge from understanding the essence of the exhibitions in the museum under management that focuses on developing the characteristics of a visual language that can be communicated universally.

Keywords: Visual Language; Maritime Culture Museums; Liaoning Province; the People's Republic of China

บทนำ

ภาษาภาพ (Visual language) หมายถึง องค์ประกอบและหลักการที่นักออกแบบใช้ในการสื่อสารความคิด อารมณ์ และข้อความผ่านจินตภาพ ครอบคลุมสื่อภาพหลากหลายประเภท รวมถึงการวาดภาพ การลงสี ประติมากรรม ภาพถ่าย การออกแบบกราฟิก และอื่น ๆ (Dai Yue, 2023 : 79) โดยในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาพิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมทางทะเล (maritime cultural museums) มีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่วัฒนธรรมทางทะเลและส่งเสริมจิตวิญญาณของมหาสมุทรด้วยการเน้นการอนุรักษ์และสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรทางทะเล การออกแบบและการจัดการภาษาภาพของพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมทางทะเลเป็นส่วนสำคัญของการนำเสนอต่อสาธารณชน ตลอดจนมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มความน่าสนใจ คุณค่าทางการศึกษา และการมีส่วนร่วมของผู้เข้าชม

ภาษาภาพในพื้นที่นิทรรศการในพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการพิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมทางทะเลเหลียวหนิง (Maritime Culture Museums in Liaoning Province) สาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นการศึกษาในเรื่องของจุดแข็ง จุดอ่อน ปัญหา โอกาส และแนวทางพัฒนาการนำเสนอนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมทาง

ทะเล (Hu Linhui, Liu Tao, Li Congcong & Luo Shengjing, 2023 : 75) ซึ่งสิ่งสำคัญของพิพิธภัณฑ์จำเป็นต้องมีการเล่าเรื่องเพื่อสื่อสารความหมายผ่านภาษาของภาพเพื่อให้เกิดความเข้าใจกับผู้เข้าชมเป็นสำคัญ (Huang Chenying, 2023 : 180) ด้วยภาษาภาพอาจจะใช้เทคโนโลยีเชิงปฏิสัมพันธ์ควบคู่กับภาพเชิงสัญลักษณ์ที่สามารถสื่อสารความหมายให้กับผู้ที่เข้าชมสามารถเข้าถึงชุดข้อมูลที่พิพิธภัณฑ์ต้องการจะนำเสนอ (Wang Yanxia, 2023 : 32) ทั้งนี้การออกแบบภาษาภาพในรูปแบบที่หลากหลายนั้นจำเป็นต้องมีแนวคิดในเรื่องของการออกแบบที่สัมพันธ์กับพื้นที่ของเทศกาลเพื่อแสดงให้เห็นถึงความเหมาะสมของพื้นที่อย่างไม่ขัดแย้ง (Liu Wenjun & Huang Shukai, 2023 : 112)

พิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมทางทะเลในมณฑลเหลียวหนิง

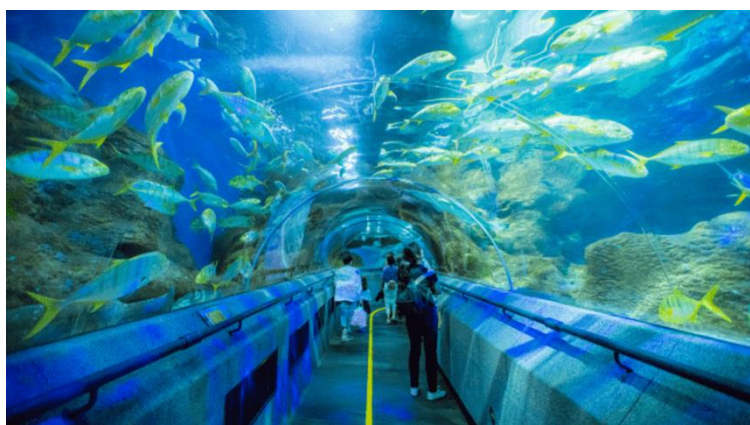
พิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมทางทะเลเหลียวหนิงมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ของพิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมทางทะเลมณฑลเหลียวหนิงอยู่ในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือของสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยเป็นพื้นที่ที่มีทรัพยากรทางทะเลที่อุดมสมบูรณ์และมีประวัติศาสตร์อันยาวนานด้านวัฒนธรรมทางทะเล ซึ่งประวัติศาสตร์การเดินทางเรือและอุตสาหกรรมทางทะเลของมณฑลเหลียวหนิงมีมายาวนานและมีอุตสาหกรรมทางทะเลที่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมณฑลเหลียวหนิงต้องเผชิญกับภารกิจที่สำคัญในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางนิเวศทางทะเล โดยสัมพันธ์กับลักษณะทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมของภูมิภาคที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ซึ่งบทความนี้วิเคราะห์กรณีศึกษาพิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมทางทะเลในมณฑลเหลียวหนิง สาธารณรัฐประชาชนจีนจำนวน 3 แห่ง คือ (1) พิพิธภัณฑ์ต้าเหลียนซุนย่าโอเชียนเวิลด์ (Dalian Sunya Ocean World) (2) พิพิธภัณฑ์เปลือกหอยต้าเหลียน (Dalian Shell Museum) และ (3) พิพิธภัณฑ์ชีววิทยาทางทะเลเหลียวหนิง (Liaoning Marine Biology Museum) ดังนี้

1. พิพิธภัณฑ์ต้าเหลียนซุนย่าโอเชียนเวิลด์

พิพิธภัณฑ์ต้าเหลียนซุนย่าโอเชียนเวิลด์เป็นสวนสนุกมหาสมุทรขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่ในเมืองต้าเหลียน และเป็นหนึ่งในพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของจีน ตั้งอยู่ในเขตซาเหอโกว (Shahekou District) เมืองต้าเหลียน มณฑลเหลียวหนิง ติดกับถนนต้าเหลียนบินไห่ (Dalian Binhai Road) ทำให้การคมนาคมสะดวก พิพิธภัณฑ์ต้าเหลียนซุนย่าโอเชียนเวิลด์ครอบคลุมพื้นที่ขนาดใหญ่ พื้นที่จัดแสดงและสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน รวมถึงพื้นที่จัดแสดงสัตว์ทะเล พื้นที่ให้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ทางทะเล โรงละคร และพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ ซึ่งมีแนวคิดในการบูรณาการระหว่างวิทยาศาสตร์ทางทะเล แหล่งการเรียนรู้ควบคู่ความบันเทิง การเป็นสถานที่ท่องเที่ยว และคุณลักษณะของอุทยานทางทะเล อันแสดงถึงสภาพแวดล้อมทางนิเวศและพฤติกรรมการใช้ชีวิตของสัตว์ทะเล ผู้เข้าชมสามารถเพิ่มความเข้าใจและการตระหนักรู้เกี่ยวกับชีวิตใต้ท้องทะเล ซึ่งช่วยกระตุ้นให้เกิดสำนึกอนุรักษ์จากนิทรรศการที่จัดขึ้นในพิพิธภัณฑ์ (Yang Ning, Jiang Ruiya & Chen Yiting, 2023 : 76)

จุดแข็งของพิพิธภัณฑ์ด้าเหลียนซุนย่าโอเซียนเวิลด์คือการออกแบบนิทรรศการที่สะท้อนเนื้อหาสาระของวิถีชีวิตทางทะเลได้อย่างดี ทำให้ผู้เข้าชมสามารถสัมผัสกับความมหัศจรรย์และความงดงามของมหาสมุทรได้อย่างดื่มด่ำ ภายในอาคารมีการจัดแสดงพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำทะเล สิ่งมีชีวิตทางทะเล และพืชน้ำที่หลากหลายนับพันชนิด ซึ่งรูปแบบการจัดแสดงมีความหลากหลายที่เน้นสภาพแวดล้อมทางนิเวศทางทะเลจำลอง ทำให้ผู้เข้าชมได้ประสบการณ์และความรู้จากการปฏิสัมพันธ์กับนิทรรศการ พิพิธภัณฑ์ด้าเหลียนซุนย่าโอเซียนเวิลด์ไม่เพียงแต่เป็นพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการเท่านั้น แต่ยังเป็นพื้นที่ทางการศึกษาที่ถ่ายทอดแนวคิดเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางทะเลให้กับนักท่องเที่ยว โดยทั้งหมดนี้เต็มไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรมต่าง ๆ ที่เน้นการมีส่วนร่วมให้เกิดความสนุกสนานควบคู่กับการเรียนรู้ให้กับผู้เข้าชมอีกด้วย

จุดด้อยของพิพิธภัณฑ์ด้าเหลียนซุนย่าโอเซียนเวิลด์มีข้อจำกัดทางด้านพื้นที่ที่ไม่สามารถจัดแสดงพื้นที่ในขนาดใหญ่ได้เพราะฉะนั้นอาจทำให้สิ่งที่ปรากฏในนิทรรศการเป็นเพียงแค่สิ่งจำลองเท่านั้น การที่พิพิธภัณฑ์ขาดการพัฒนาเรื่องแบรนด์ทำให้ขาดภาพประกอบและสัญลักษณ์ต่างๆที่จะอำนวยความสะดวกให้เกิดการรับรู้ได้อย่างชัดเจน และการออกแบบพื้นที่ที่ไม่เป็นเอกภาพขาดการควบคุมที่มีความครอบคลุมเนื่องจากในส่วนต่าง ๆ อยู่กันอย่างเป็นเอกเทศ

รูปที่ 1 พิพิธภัณฑ์ด้าเหลียนซุนย่าโอเซียนเวิลด์
ที่มา: Yang Ning, Jiang Ruiya & Chen Yiting, 2023

รูปที่ 2 พิพิธภัณฑ์ต้าเหลียนซุนย่าโอเซียนเวิลด์
ที่มา: Yang Ning, Jiang Ruiya & Chen Yiting, 2023

2. พิพิธภัณฑ์เปลือกหอยต้าเหลียน

พิพิธภัณฑ์เปลือกหอยต้าเหลียนตั้งอยู่ในเขตจงชาน (Zhongshan District) เมืองต้าเหลียน มณฑลเหลียวหนิง ติดกับหาดต้าเหลียนเหล้าหุตัน (Dalian Laohutan Beach) โดยมีการคมนาคมสะดวกและมีคุณลักษณะเป็นพิพิธภัณฑ์พิเศษที่ผสมผสานนิทรรศการ การเผยแพร่ทางวิทยาศาสตร์ การศึกษา และการวิจัย ห้องนิทรรศการมีขนาดใหญ่และพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการหลายส่วนสำหรับการจัดแสดงนิทรรศการเปลือกหอยหลากหลายชนิดที่หายากจากทั่วทุกมุมโลก รวมถึงเปลือกหอยที่มีรูปร่าง สี และขนาดต่าง ๆ ครอบคลุมตระกูลหอยและสกุลต่าง ๆ เช่น หอยกาบ หอยเชลล์ หอยสังข์ เป็นต้น (Li Jiaxiao & Cai Weimin, 2023 : 84)

จุดแข็งของพิพิธภัณฑ์เปลือกหอยต้าเหลียนคือการรวบรวมตัวอย่างหอยและฟอสซิลจำนวนมาก พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการจัดแสดงนิทรรศการหลากหลายประเภทที่ครอบคลุมรูปแบบของหอยต่าง ๆ ทำให้ผู้เยี่ยมชมมีโอกาสทำความเข้าใจเกี่ยวกับหอยอย่างครอบคลุม มีพื้นที่จัดแสดงที่อธิบายโดยละเอียดและแสดงการแนะนำเพื่อแนะนำผู้เข้าชมให้รู้จักการจำแนกประเภท นิเวศวิทยา การใช้ชีวิต และความรู้อื่น ๆ เกี่ยวกับหอย ซึ่งมีบทบาทในการศึกษาวิทยาศาสตร์และช่วยเพิ่มความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหอยให้กับผู้เข้าชม โดยพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการมีความสะดวกสบายด้วยการออกแบบแสงและเสียงที่เหมาะสม สร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้และการชม เพื่อให้ผู้เข้าชมสามารถดื่มด่ำและเพลิดเพลินกับความสนุกสนานและความรู้จากนิทรรศการ

จุดด้อยของของพิพิธภัณฑ์เปลือกหอยต้าเหลียนคือเป็นนิทรรศการเดี่ยวที่จัดแสดงนิทรรศการและความรู้เกี่ยวกับหอยอย่างเดียวยังทำให้เกิดการขาดความน่าสนใจที่หลากหลาย และการออกแบบภาษาภาพของพื้นที่นิทรรศการมุ่งเน้นไปที่การจัดแสดงวัตถุเท่านั้น โดยขาดนิทรรศการเชิงปฏิสัมพันธ์

รูปที่ 3 พิพิธภัณฑ์เปลือกหอยต้าเหลียน
ที่มา: Li Jiaxiao & Cai Weimin, 2023

รูปที่ 4 พิพิธภัณฑ์เปลือกหอยต้าเหลียน
ที่มา: Li Jiaxiao & Cai Weimin, 2023

3. พิพิธภัณฑ์ชีววิทยาทางทะเลเหลียวหนิง

พิพิธภัณฑ์ชีววิทยาทางทะเลเหลียวหนิงตั้งอยู่ในใจกลางเมืองต้าเหลียนที่มีการคมนาคมสะดวก เนื้อหาของนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์เป็นการนำวิทยาศาสตร์ชีวภาพมาเป็นเนื้อหาหลัก ซึ่งจัดแสดงต้นกำเนิด วิวัฒนาการ ความหลากหลายทางชีวภาพ และแง่มุมอื่น ๆ ของชีวิต นิทรรศการครอบคลุมทุกช่วงระดับของ ชีวิต ตั้งแต่รูปแบบสิ่งมีชีวิตดึกดำบรรพ์ ฟอสซิลบรรพชีวินวิทยา (paleontological fossils) กระบวนการ วิวัฒนาการทางชีวภาพ และการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งแสดงให้เห็นความลึกลับและ ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต (Zheng Junyi, 2023 : 125)

จุดแข็งของพิพิธภัณฑ์ชีววิทยาทางทะเลเหลียวหนิงคือการเป็นพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการมีป้ายอธิบายโดยละเอียดสำหรับแนะนำผู้เข้าชมเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ชีวภาพ โดยมีบทบาทในการศึกษาวิทยาศาสตร์และเพิ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์เพื่อชีวิต ซึ่งในบางนิทรรศการมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ให้ประสบการณ์จากการปฏิสัมพันธ์ เช่น กิจกรรมจำลองวิวัฒนาการทางชีวภาพและการสัมผัสตัวอย่างทางชีวภาพ ซึ่งช่วยให้ผู้เข้าชมได้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์เพื่อชีวิตควบคู่ไปกับการความบันเทิง

จุดด้อยของพิพิธภัณฑ์ชีววิทยาทางทะเลเหลียวหนิง คือ ลักษณะของเนื้อหาและประสบการณ์ในพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการค่อนข้างจะพบเห็นได้ทั่วไป บางนิทรรศการขาดกิจกรรมเชิงปฏิสัมพันธ์กับผู้ชม และขาดภาพประกอบและกราฟิกที่ดึงดูดความสนใจ

รูปที่ 5 พิพิธภัณฑ์ชีววิทยาทางทะเลเหลียวหนิง
ที่มา: Zheng Junyi, 2023

รูปที่ 6 พิพิธภัณฑ์ชีววิทยาทางทะเลเหลียวหนิง
ที่มา: Zheng Junyi, 2023

4. การวิเคราะห์ภาษาภาพในพิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมทางทะเลในมณฑลเหลียวหนิงจากกรณีศึกษา

การวิเคราะห์ภาษาภาพในพิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมทางทะเลในมณฑลเหลียวหนิงเป็นการวิเคราะห์จาก 3 กรณีศึกษา คือ (1) พิพิธภัณฑ์ต้าเหลียนซุนย่าโอเซียนเวิลด์ (2) พิพิธภัณฑ์เปลือกหอยต้าเหลียน และ (3) พิพิธภัณฑ์ชีววิทยาทางทะเลเหลียวหนิง โดยเน้นไปที่จุดเริ่มต้นของปัญหาโอกาสและแนวทางในการพัฒนาโดยเป็นการวิเคราะห์เชิงคุณภาพสามารถแสดงได้จากตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ภาษาภาพในพิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมทางทะเลในมณฑลเหลียวหนิงจากกรณีศึกษา

กรณีศึกษา	พิพิธภัณฑ์	ปัญหาที่สัมพันธ์กับการใช้ภาษาภาพ	โอกาสที่สัมพันธ์กับการใช้ภาษาภาพ	แนวทางพัฒนาที่สัมพันธ์กับการใช้ภาษาภาพ
1	พิพิธภัณฑ์ต้าเหลียนซุนย่าโอเซียนเวิลด์	— ขนาดพื้นที่จำกัด — ขาดภาพประกอบและกราฟิก — ขาดเอกภาพของพื้นที่	แม้พื้นที่จำกัดแต่สามารถคิดเชิงกลยุทธ์สำหรับการพัฒนาพิพิธภัณฑ์ได้ด้วยการออกแบบและสร้างสรรค์ภาพประกอบและกราฟิกในการผสมผสานกับเส้นทางการเดินชมใน	การปรับปรุงพื้นที่ให้สอดคล้องกับการจัดนิทรรศการโดยใช้ภาพประกอบและกราฟิกเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบรวมไปถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแบบปฏิสัมพันธ์ให้ผู้ชมเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมในพิพิธภัณฑ์เพื่อเน้น

กรณีศึกษา	พิพธิภณท์	ปัญหาที่สัมพันธ์กับการใช้ภาษาภาพ	โอกาสที่สัมพันธ์กับการใช้ภาษาภาพ	แนวทางพัฒนาที่สัมพันธ์กับการใช้ภาษาภาพ
			พิพธิภณท์เพื่อให้ผู้ชมให้เกิดความสนใจได้มากขึ้น	ทั้งสาระการเรียนรู้และความบันเทิงควบคู่ไปด้วยกัน
2	พิพธิภณท์เปลือกหอยดำเหลียน	— นิทรรศการเดี่ยวขาดความน่าสนใจที่หลากหลาย — ขาดการออกแบบภาษาภาพของพื้นที่นิทรรศการที่น่าสนใจขาดนิทรรศการเชิงปฏิสัมพันธ์	การใช้รูปแบบการออกแบบภาษาภาพในลักษณะที่หลากหลายควบคู่กับการจัดแสดงวัตถุสามารถช่วยดึงดูดความสนใจให้กับผู้เข้าชมได้มากขึ้น ประกอบกับควรเพิ่มการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เน้นการปฏิสัมพันธ์รวมไปถึงการจัดกิจกรรมสำหรับผู้เข้าชมได้มีส่วนร่วมกับนิทรรศการ	การเพิ่มแนวทางการจัดนิทรรศการที่มีเนื้อหาที่หลากหลายโดยมีรูปแบบที่ทำทลายกับการรับรู้ของผู้เข้าชมซึ่งมีการจัดการภาษาภาพผ่านกราฟิกภาพประกอบและสัญลักษณ์ต่าง ๆ โดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและกิจกรรมเชิงปฏิสัมพันธ์ให้เข้ามามีส่วนร่วมกับนิทรรศการที่มากขึ้นซึ่งจะช่วยทำให้กระตุ้นการรับรู้ของผู้เข้าชมได้มากขึ้นกว่าการจัดแสดงเพียงวัตถุแต่อย่างเดียว
3	พิพธิภณท์ชีววิทยาทางทะเลเหลียนหนึ่ง	— ขาดความน่าสนใจ — ขาดกิจกรรมเชิงปฏิสัมพันธ์กับผู้ชม — ขาดภาพประกอบและกราฟิกที่ดึงดูดความสนใจ	การเน้นกิจกรรมเชิงปฏิสัมพันธ์กับผู้ชมร่วมด้วยกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่สามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ด้วยเทคโนโลยี โดยมีส่วนประกอบของภาษาภาพทั้งในลักษณะของภาพเชิงสัญลักษณ์ภาพประกอบ และกราฟิก เพื่อมุ่งเน้นให้	การผลักดันนโยบายในการปรับปรุงพื้นที่และกิจกรรมให้สอดคล้องกับนิทรรศการโดยเน้นไปที่การมีส่วนร่วมของผู้เข้าชมที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและมีปฏิสัมพันธ์กับนิทรรศการผ่านการใช้ภาษาภาพในรูปแบบที่หลากหลายซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาสื่อสารสนเทศเชิงปฏิสัมพันธ์ที่

กรณีศึกษา	พิพิธภัณฑ์	ปัญหาที่สัมพันธ์กับการใช้ภาษาภาพ	โอกาสที่สัมพันธ์กับการใช้ภาษาภาพ	แนวทางพัฒนาที่สัมพันธ์กับการใช้ภาษาภาพ
			ผู้ชมเกิดความสนใจและสามารถเข้าถึงชุดข้อมูลทั้งจากนิทรรศการและจากสื่อสารสนเทศด้วย	สามารถเข้ามามีส่วนร่วมให้เกิดความน่าสนใจได้มากขึ้น

สรุป

จากการวิเคราะห์กรณีศึกษาพิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมทางทะเลในมณฑลเหลียวหนิง สาธารณรัฐประชาชนจีนจำนวน 3 แห่ง คือ (1) พิพิธภัณฑ์ท่าเหลียนซุนยาโอเซียนเวิลด์ (2) พิพิธภัณฑ์เปลือกหอยต้าเหลียน และ (3) พิพิธภัณฑ์ชีววิทยาทางทะเลเหลียวหนิง สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ลักษณะการใช้ภาษาภาพในพิพิธภัณฑ์ยังมีข้อจำกัดในบริบทที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ที่มีจำกัดและรวมไปถึงข้อจำกัดในเรื่องของเนื้อหาที่เฉพาะเจาะจง จนอาจทำให้เกิดความขาดความน่าสนใจของเนื้อหาที่หลากหลาย

2. โอกาสในการที่จะผลักดันนโยบายเพื่อให้เกิดการปรับปรุงในเนื้อหา นิทรรศการ ควรปรับปรุงพื้นที่และการออกแบบนิทรรศการที่เน้นการปฏิสัมพันธ์กับผู้เข้าชม เพื่อให้เกิดความน่าสนใจโดยผสมผสานระหว่างสาระความรู้ควบคู่กับความสนุกสนานและความบันเทิง ซึ่งจะนำพาให้ผู้เข้าชมเกิดความสนใจจากแรงดึงดูดของสื่อที่ปรากฏ รวมไปถึงบรรยากาศของห้องจัดแสดงที่เต็มไปด้วยภาพประกอบและกราฟิกที่ดึงดูดความสนใจได้มากขึ้นอีกด้วย

3. แนวทางในการพัฒนาพิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมทางทะเลในมณฑลเหลียวหนิง คือ การมุ่งเน้นไปที่การสร้างแนวคิดในเรื่องของการจัดการนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ทางทะเลที่มีมาตรฐาน โดยใช้หลักการออกแบบนิทรรศการ หลักการออกแบบภาษาภาพ หลักการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีส่วนร่วมกับนิทรรศการให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อดึงดูดให้ผู้เข้าชมเกิดความสนใจในภาพลักษณ์ที่ปรากฏของนิทรรศการ และนำพาให้ผู้ชมสามารถทำความเข้าใจกับข้อมูลที่ปรากฏจากนิทรรศการที่จัดขึ้น ซึ่งผู้ชมจะเกิดความประทับใจและประสบการณ์ในการรับชมนิทรรศการควบคู่ไปกับชุดความรู้จากการทำความเข้าใจสาระสำคัญของนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ภายใต้การจัดการที่เน้นไปที่การพัฒนาคุณลักษณะของภาษาภาพที่สามารถสื่อสารได้อย่างสากล โดยประยุกต์ใช้รูปแบบที่หลากหลายและเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งจะนำพาให้การพัฒนาพิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมทางทะเลในมณฑลเหลียวหนิง เกิดความยั่งยืนต่อไป

องค์ความรู้ที่ได้รับ

ภาษาภาพในพิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมทางทะเลในมณฑลเหลียวหนิงจากกรณีศึกษา (1) พิพิธภัณฑ์ต้าเหลียนซุนย่าโอเชียนเวิลด์ (2) พิพิธภัณฑ์เปลือกหอยต้าเหลียน และ (3) พิพิธภัณฑ์ชีววิทยาทางทะเลเหลียวหนิง ควรเน้นไปที่การสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้ชมโดยมีการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาพัฒนาสื่อในพิพิธภัณฑ์ ซึ่งจะสามารถทำให้ผู้เข้าชมพิพิธภัณฑ์เกิดความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ที่ชัดเจนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจัดการพิพิธภัณฑ์ในระดับนานาชาติในปัจจุบันด้วย

เอกสารอ้างอิง

- Dai Yue. (2023). Visual analysis and modern display of the Korean Yuan painting in the Royal Ontario Museum. *Art Grand View*, 4 (07), 78-82.
- Hu Linhui, Liu Tao, Li Congcong & Luo Shengjing. (2023). Visual cognitive evaluation of museum display lighting environment design. *Furniture and Interior Decoration*, 5 (11), 73-79.
- Huang Chenying. (2023). Spatial narrative of museum exhibitions: issues, potential and strategies. *Southeast Culture*, 7 (05), 175-182.
- Li Jiaxiao & Cai Weimin. (2023). Spatial distribution characteristics and influencing factors of exhibition venues in China. *Tourism Forum* 5 (04), 80-88.
- Liu Wenjun & Huang Shukai. (2023). Conceptual design of digital Dunhuang Museum. *Shanghai Textile Technology*, 9 (11), 100-117.
- Wang Yanxia. (2023). The application of the cross-media narrative theory in the museum exhibition. *Chinese Museum*, 10 (03), 29-36.
- Yang Ning, Jiang Ruiya & Chen Yiting. (2023). New path for the development of museums in Zhejiang island regions-taking the Daishan County Marine Culture Series Museum as an example. *Journal of Zhejiang Ocean University (Humanities Edition)*, 8 (04), 70-79.
- Zheng Junyi. (2023). The application and enlightenment of ethnoarchaeology in foreign museum exhibitions. *Chinese Museum*, 10 (04), 123-129.